

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

2 septembrie 2021 *

„Trimitere preliminară – Comunicații electronice – Regulamentul (UE) 2015/2120 – Articolul 3 – Acces la internetul deschis – Articolul 3 alineatul (1) – Drepturile utilizatorilor finali – Articolul 3 alineatul (2) – Interzicerea contractelor și a practicilor comerciale care limitează exercitarea drepturilor utilizatorilor finali – Articolul 3 alineatul (3) – Obligația de tratament egal și nediscriminatoriu al traficului – Posibilitatea de a pune în aplicare măsuri rezonabile de gestionare a traficului – Opțiune tarifară suplimentară «tarif zero» – Limitarea lățimii de bandă”

În cauza C-34/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Verwaltungsgericht Köln (Tribunalul Administrativ din Köln, Germania), prin decizia din 20 ianuarie 2020, primită de Curte la 24 ianuarie 2020, în procedura

Telekom Deutschland GmbH

împotriva

Bundesrepublik Deutschland, reprezentată de Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul N. Wahl (raportor), președinte de cameră, și domnii F. Biltgen și J. Passer, judecători,

avocat general: domnul E. Tanchev,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru Telekom Deutschland GmbH, de T. Bosch, Rechtsanwalt, și C. Koenig, Universitätsprofessor;

* Limba de procedură: germana.

- pentru Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen, de C. Mögelin și F. Groß, în calitate de agenți;
- pentru guvernul german, de J. Möller și D. Klebs, în calitate de agenți;
- pentru guvernul ceh, de M. Smolek, J. Vlácil și A. Pagáčová, în calitate de agenți;
- pentru guvernul elen, de M. Tassopoulou, O. Patsopoulou și D. Tsangaraki, în calitate de agenți;
- pentru guvernul neerlandez, de M. K. Bulterman și J. Langer, în calitate de agenți;
- pentru guvernul austriac, de A. Posch, G. Kunnert și J. Schmoll, în calitate de agenți;
- pentru guvernul finlandez, de M. Pere, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de G. Braun, L. Nicolae și D. Schaffrin, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 3 alineatele (1)-(3) din Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO 2015, L 310, p. 1, rectificare în JO 2016, L 27, p. 14).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Telekom Deutschland GmbH (denumită în continuare „Telekom”), pe de o parte, și Bundesrepublik Deutschland (Republica Federală Germania), reprezentată de Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (Agenția Federală a Rețelelor de Electricitate, Gaz, Telecomunicații, Poștă și Căi Ferate, Germania) (denumită în continuare „Bundesnetzagentur”), pe de altă parte, în legătură cu o decizie prin care aceasta din urmă a constatat incompatibilitatea unei opțiuni tarifare cu obligațiile care decurg din dreptul Uniunii și prin care a interzis menținerea sau introducerea unor clauze care vizează limitarea lățimii de bandă.

Cadrul juridic

- 3 Considerentele (6), (8) și (9) ale Regulamentului 2015/2120 enunță:
„(6) Utilizatorii finali ar trebui să aibă dreptul de a accesa și de a distribui informații și conținut și de a utiliza și a pune la dispoziție aplicații și servicii fără discriminare, prin intermediul serviciului lor de acces la internet. [...]

[...]

(8) Atunci când furnizează servicii de acces la internet, furnizorii respectivelor servicii ar trebui să trateze toate tipurile de trafic în mod egal, fără discriminări, restricții sau imixțiuni, indiferent de expeditor, destinatar, conținut, aplicație sau serviciu, ori de echipamentul terminal. În conformitate cu principiile generale ale dreptului Uniunii și cu jurisprudența constantă, situațiile similare nu ar trebui să fie tratate în mod diferit, iar situațiile diferite nu ar trebui să fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament se justifică în mod obiectiv.

(9) Obiectivul gestionării rezonabile a traficului urmărește să contribuie la o utilizare eficientă a resurselor rețelelor, precum și la o optimizare a calității globale de transport care să răspundă la cerințele de calitate tehnică a serviciului obiectiv diferite referitoare la categorii specifice de trafic și, prin urmare, la conținutul, aplicațiile și serviciile transmise. Măsurile rezonabile de gestionare a traficului aplicate de furnizorii de servicii de acces la internet ar trebui să fie transparente, nediscriminatorii și proporționale și nu ar trebui să se bazeze pe considerații de ordin comercial. Cerința ca măsurile de gestionare a traficului să nu fie discriminatorii nu împiedică furnizorii de servicii de acces la internet să pună în aplicare, în vederea optimizării calității globale a transmiterii, măsuri de gestionare a traficului care să facă distincția între categorii de trafic obiectiv diferite. Pentru a optimiza calitatea globală și experiența utilizatorilor, orice astfel de distincție ar trebui să fie permisă doar pe baza cerințelor tehnice de calitate a serviciului obiectiv diferite (de exemplu în ceea ce privește timpul de latență, variația întârzierii de transfer a pachetelor de date, pierderea pachetelor de date și lărgimea de bandă) ale anumitor categorii de trafic și nu pe baza unor considerente de ordin comercial. Astfel de măsuri care fac distincție ar trebui să fie proporționale în raport cu scopul optimizării calității globale și ar trebui să trateze traficul echivalent în mod egal. Astfel de măsuri nu ar trebui să fie menținute în vigoare mai mult decât este necesar.”

4 Articolul 1 din acest regulament, intitulat „Obiect și domeniu de aplicare”, prevede la alineatul (1):

„Prezentul regulament stabilește norme comune privind garantarea tratamentului egal și nediscriminatoriu al traficului în furnizarea de servicii de acces la internet și a drepturilor conexe ale utilizatorilor finali.”

5 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Garantarea accesului la internetul deschis”, prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) Utilizatorii finali au dreptul de a accesa și distribui informații și conținut, de a utiliza și de a pune la dispoziție aplicații și servicii și de a folosi echipamente terminale la alegere, indiferent de locația utilizatorului final sau a furnizorului, ori de locația, originea ori destinația informațiilor, conținutului, aplicațiilor sau serviciilor, prin intermediul serviciului lor de acces la internet.

[...]

(2) Contractele între furnizorii de servicii de acces la internet și utilizatorii finali cu privire la caracteristicile și condițiile tehnice și comerciale ale serviciilor de acces la internet, cum ar fi prețul, volumele de date sau viteza, precum și orice practici comerciale utilizate de furnizorii de servicii de acces la internet nu limitează exercitarea drepturilor utilizatorilor finali prevăzute la alineatul (1).

(3) Furnizorii de servicii de acces la internet tratează tot traficul în mod egal, atunci când furnizează servicii de acces la internet, fără discriminare, restricții sau imixtiuni și indiferent de expeditor și destinatar, de conținutul accesat sau distribuit, de aplicațiile sau serviciile utilizate sau furnizate sau de echipamentul terminal folosit.

Primul paragraf nu împiedică punerea în aplicare de către furnizorii de servicii de acces la internet a unor măsuri rezonabile de gestionare a traficului. Pentru a fi considerate rezonabile, astfel de măsuri sunt transparente, nediscriminatorii și proporționale și nu au la bază considerații comerciale, ci cerințele tehnice de calitate a serviciului ale unor categorii de trafic specifice care sunt diferite în mod obiectiv. Astfel de măsuri nu includ monitorizarea conținutului specific și nu sunt menținute în vigoare mai mult decât este necesar.

Furnizorii de servicii de acces la internet nu aplică măsuri de gestionare a traficului care excedează măsurile prevăzute la al doilea paragraf și, în special, nu blochează, nu încetinesc, nu modifică, nu restricționează, nu interferează cu, nu degradează sau nu discriminează conținut, aplicații sau servicii specifice ori categorii specifice ale acestora, cu excepția cazului în care este necesar și numai atât timp cât este necesar, pentru:

- (a) a respecta dreptul Uniunii sau legislația națională conformă cu dreptul Uniunii, sub incidența cărora intră furnizorul de servicii de acces la internet, sau măsurile conforme cu dreptul Uniunii menite să pună în aplicare acte legislative ale Uniunii sau legislația națională, inclusiv hotărârile judecătorești sau ale autorităților publice investite cu competențele relevante;
- (b) a menține integritatea și securitatea rețelei, ale serviciilor furnizate prin intermediul acestei rețele și ale echipamentelor terminale ale utilizatorilor finali;
- (c) a evita congestiunea iminentă a rețelei și a atenua efectele congestiunii temporare sau excepționale a rețelei, cu condiția ca categorii echivalente de trafic să fie tratate în mod egal.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 6 Telekom este o întreprindere care își desfășoară activitatea în sectorul tehnologiei informației și comunicațiilor. Din data de 19 aprilie 2017, aceasta propune clienților finali, pentru unele dintre planurile sale tarifare, o opțiune suplimentară (o așa-numită „Add-on option”) sub forma unei opțiuni tarifare gratuite de tip „tarif zero” denumită „Stream On” (care exista inițial în variantele „StreamOn Music”, „StreamOn Music&Video”, „MagentaEINS StreamOn Music” și „MagentaEINS StreamOn Music&Video”). Activarea acestei opțiuni permite ca volumul de date consumat de streamingul audio și video, distribuit de parteneri de conținut ai Telekom, să nu fie scăzut din volumul de date care este inclus în pachetul de bază și a cărui epuizare conduce în general la o reducere a vitezei de transfer.
- 7 Prin activarea opțiunii tarifare „StreamOn”, clientul final acceptă o limitare a lățimii de bandă la un debit maxim de 1,7 Mbit/s pentru streamingul video, indiferent dacă este vorba despre videoclipuri difuzate de parteneri de conținut sau de alți furnizori.
- 8 Utilizatorul final poate dezactiva și reactiva această opțiune tarifară în orice moment. În cazul în care nu reactivează opțiunea menționată în termen de 24 de ore, setările implicite aferente acesteia, și anume nescăderea din volumul de date inclus în pachetul de bază, precum și limitarea lățimii de bandă, sunt restabilite automat.

- 9 Telekom nu solicită partenerilor de conținut nicio remunerație, însă parteneriatul cu aceștia este supus atât îndeplinirii unor condiții tehnice definite individual de Telekom, cât și încheierii unui contract.
- 10 Pentru a pune în aplicare opțiunea tarifară în cauză, Telekom efectuează o dublă identificare a conținutului consumat de clientul final pentru a verifica, pe de o parte, dacă este vorba despre streaming video și dacă, pe de altă parte, conținutul pus la dispoziția acestui client intră în domeniul de aplicare al respectivei opțiuni tarifare. Identificarea menționată se efectuează pe baza unor adrese IP (protocol de internet) și URL (localizator uniform de resurse), al unor protocoale, al SNI (indicarea numelui serverului), precum și prin intermediul unei proceduri de filtrare în funcție de motive (denumită și „pattern-matching”).
- 11 Printr-o decizie din 15 decembrie 2017, Bundesnetzagentur a constatat că opțiunea tarifară în cauză nu respectă obligațiile care decurg din articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul 2015/2120 întrucât este însoțită de o reducere a ratei de transfer al datelor pentru streamingul video la o viteză maximă de 1,7 Mbit/s. În plus, nu ar fi fost îndeplinite în speță condițiile aferente punerii în aplicare a măsurilor de gestionare a traficului, prevăzute la articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf sau al treilea paragraf literele (a)-(c) din Regulamentul 2015/2120.
- 12 Bundesnetzagentur a interzis Telekom, pe de o parte, să procedeze la o limitare a lățimii de bandă pentru streamingul video cuprins în opțiunea tarifară menționată și, pe de altă parte, să recurgă la utilizarea unor clauze care prevăd o reducere a lățimii de bandă, atât în contractele încheiate cu furnizorii de conținut, cât și în contractele încheiate cu clienții finali.
- 13 Printr-o decizie din 8 iunie 2018, Bundesnetzagentur a respins contestația formulată de Telekom ca nefondată. Prin urmare, aceasta din urmă a introdus o acțiune în anulare la instanța de trimitere, Verwaltungsgericht Köln (Tribunalul Administrativ din Köln, Germania).
- 14 Aceasta din urmă are îndoieli cu privire la compatibilitatea condițiilor de utilizare a opțiunii tarifare propuse de Telekom cu articolul 3 din Regulamentul 2015/2120.
- 15 În aceste condiții, Verwaltungsgericht Köln (Tribunalul Administrativ din Köln), apreciind că, pentru soluționarea litigiului principal, este necesară o interpretare a dreptului Uniunii, a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) a) Articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul 2015/2120, într-un caz în care un tarif de telefonie mobilă care prevede pentru traficul de date mobile un volum de date inclus lunar, după a cărui consumare urmează o restricționare a vitezei de transfer, și care poate fi extins cu o opțiune tarifară gratuită, pe baza căreia pot fi utilizate anumite servicii ale așa-numiților parteneri de conținut ai companiei de servicii de telecomunicații fără ca volumul de date consumat prin utilizarea acestor servicii să fie inclus în volumul de date inclus lunar în tariful de telefonie mobilă, în cazul în care clientul final este însă de acord cu o limitare a lățimii de bandă la maximum 1,7 Mbits/s pentru video streaming, indiferent dacă este vorba de video streaming de la partenerii de conținut sau de la alți furnizori, trebuie interpretat în sensul că contractele privind caracteristicile serviciilor de acces la internet, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul 2015/2120, trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul 2015/2120?

- b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 a): articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf din Regulamentul 2015/2120 trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea de față, limitarea lățimii de bandă se consideră a fi o încetinire a unei categorii de servicii?
- c) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 b): noțiunea de congestioneare iminentă a rețelei, în sensul articolului 3 alineatul (3) al treilea paragraf litera (c) din Regulamentul 2015/2120, trebuie interpretată în sensul că acesta include doar congestionearea [...] excepțională sau temporară a rețelei?
- d) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 b): articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf litera (c) din Regulamentul 2015/2120 trebuie interpretat în sensul că, într-o procedură precum cea de față, cerința de a trata în mod egal categoriile echivalente de trafic se opune limitării lățimii de bandă, care se aplică doar în cazul unei opțiuni suplimentare, iar nu și în cazul altor tarife de telefonie mobilă, și care este valabilă, în plus, doar pentru video streaming?
- e) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 b): articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf din Regulamentul 2015/2120 trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea de față, limitarea lățimii de bandă, a cărei valabilitate depinde de activarea unei opțiuni suplimentare și pe care clientul final o poate dezactiva în orice moment pentru până la [24] de ore, îndeplinește cerința conform căreia o categorie de servicii poate fi încetinită doar dacă acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute de articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf literele (a)-(c) din Regulamentul 2015/2120?
- 2) a) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1 b): articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul 2015/2120 trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea de față, limitarea lățimii de bandă doar pentru video streaming se bazează pe cerințe tehnice de calitate a serviciului ale unor categorii de trafic specifice care sunt diferite în mod obiectiv?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2 a): articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf a treia teză din Regulamentul 2015/2120 trebuie interpretat în sensul că identificarea traficului de date aferent serviciului de video streaming pe baza adreselor IP, a protocoalelor, a URL-urilor și a SNI-urilor, precum și prin așa-numita procedură de «pattern matching», în cadrul căreia se compară anumite informații din antet cu valorile tipice pentru video streaming, reprezintă o monitorizare a conținutului concret al traficului?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1 a): articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul 2015/2120 trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea de față, limitarea lățimii de bandă doar pentru video streaming restricționează dreptul utilizatorilor finali în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul 2015/2120?”

Cu privire la întrebările preliminare

- 16 Prin intermediul întrebărilor formulate, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 3 din Regulamentul 2015/2120 trebuie interpretat în sensul că o limitare a lățimii de bandă ca urmare a activării unei opțiuni tarifare „tarif zero”, aplicată streamingului video, indiferent dacă este difuzat de operatori parteneri sau de alți furnizori de conținut, este incompatibilă cu obligațiile care decurg din alineatul (3) al acestui articol.

- 17 Cu titlu introductiv, trebuie precizat că o opțiune tarifară „tarif zero” este o practică comercială prin care un furnizor de acces la internet aplică un „tarif zero” sau un tarif mai avantajos întregului trafic sau unei părți a traficului de date asociat unei aplicații sau unei categorii de aplicații specifice, propuse de parteneri ai furnizorului de acces menționat. Aceste date nu sunt, așadar, deduse din volumul de date cumpărat în cadrul pachetului de bază. O asemenea opțiune, propusă în cadrul unor planuri tarifare limitate, permite astfel furnizorilor de acces la internet să crească atractivitatea ofertei lor.
- 18 Astfel, întrebările adresate Curții, care urmăresc să permită instanței de trimitere să se pronunțe cu privire la legalitatea condițiilor de utilizare aferente unei opțiuni tarifare „tarif zero”, se întemeiază pe premisa potrivit căreia o asemenea opțiune tarifară ar fi ea însăși compatibilă cu dreptul Uniunii, în special cu articolul 3 din Regulamentul 2015/2120, prin care legiuitorul a urmărit să consacre principiile deschiderii și neutralității internetului.
- 19 Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul 2015/2120 coroborat cu considerentul (6) al acestuia enunță dreptul utilizatorilor finali nu numai de a accesa informații și conținut, de a utiliza aplicații și servicii și de a distribui informații și conținut, ci și de a pune la dispoziție aplicații și servicii.
- 20 În temeiul alineatului (2) al articolului 3 din Regulamentul 2015/2120, pe de o parte, contractele încheiate între furnizorii de servicii de acces la internet și utilizatorii finali și, pe de altă parte, practicile comerciale utilizate de furnizorii respectivi nu trebuie să limiteze exercitarea drepturilor utilizatorilor finali, astfel cum sunt enunțate la alineatul (1) al acestui articol.
- 21 Articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul 2015/2120 prevede mai întâi, la primul paragraf, că furnizorii de servicii de acces la internet tratează tot traficul în mod egal și fără discriminare, restricții sau imixțiuni, indiferent, printre altele, de aplicațiile sau serviciile utilizate.
- 22 Acest articol 3 alineatul (3) enunță în continuare, la al doilea paragraf, că primul paragraf nu împiedică punerea în aplicare de către furnizorii de servicii de acces la internet a unor măsuri rezonabile de gestionare a traficului, precizând că, pentru a fi considerate rezonabile, astfel de măsuri trebuie, în primul rând, să fie transparente, nediscriminatorii și proporționale, în al doilea rând, să nu aibă la bază considerații comerciale, ci diferențele tehnice obiective dintre unele categorii de trafic, și, în al treilea rând, să nu includă monitorizarea conținutului și să nu fie menținute în vigoare mai mult decât este necesar.
- 23 În sfârșit, articolul 3 alineatul (3) menționat prevede la al treilea paragraf că furnizorii de servicii de acces la internet trebuie să nu aplice măsuri de gestionare a traficului care excedează măsurile prevăzute la al doilea paragraf și, în special, trebuie să nu blocheze, să nu încetinească, să nu modifice, să nu restricționeze, să nu interfereze cu, să nu degradeze sau să nu discrimineze aplicații, categorii de aplicații, servicii sau categorii de servicii speciale, cu excepția cazului în care este necesar, pe o durată determinată, fie pentru a respecta actele legislative ale Uniunii, legislația națională conformă cu dreptul Uniunii sau măsurile menite să pună în aplicare aceste acte legislative sau această legislație națională, fie pentru a menține integritatea și securitatea rețelei, ale serviciilor furnizate prin intermediul său, precum și ale echipamentelor terminale ale utilizatorilor finali, fie pentru a evita congestionarea rețelei sau pentru a atenua efectele sale.

- 24 Aceste diferite dispoziții urmăresc, astfel cum rezultă din articolul 1 din Regulamentul 2015/2120, garantarea tratamentului egal și nediscriminatoriu al traficului în furnizarea de servicii de acces la internet, precum și a drepturilor conexe ale utilizatorilor finali (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2020, Telenor Magyarország, C-807/18 și C-39/19, EU:C:2020:708, punctele 23-27).
- 25 În primul rând, trebuie amintit că Curtea a avut ocazia să precizeze că, atunci când comportamentul unui furnizor de servicii de acces la internet este incompatibil cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul 2015/2120, este posibilă o abținere de la a stabili dacă acest comportament este conform cu obligațiile care decurg din articolul 3 alineatul (2) din regulamentul menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2020, Telenor Magyarország, C-807/18 și C-39/19, EU:C:2020:708, punctul 28).
- 26 În consecință, o încălcare a obligației de tratament egal al întregului trafic nu poate fi justificată în temeiul principiului libertății contractuale, recunoscut la articolul 3 alineatul (2) din același regulament.
- 27 În al doilea rând, Curtea a subliniat de asemenea că articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul 2015/2120 se opune oricărei măsuri care încalcă obligația de tratament egal al traficului atunci când o astfel de măsură are la bază considerații comerciale.
- 28 Mai întâi, trebuie să se observe că, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 21 din prezenta hotărâre, primul paragraf al articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul 2015/2120, interpretat în lumina considerentului (8) al acestui regulament, impune furnizorilor de servicii de acces la internet o obligație generală de tratament egal, fără discriminare, restricții sau imixțiuni ale traficului, de la care nu se poate deroga în niciun caz prin intermediul unor practici comerciale utilizate de acești furnizori sau al unor contracte încheiate de aceștia cu utilizatorii finali (Hotărârea din 15 septembrie 2020, Telenor Magyarország, C-807/18 și C-39/19, EU:C:2020:708, punctul 47).
- 29 În continuare, din al doilea paragraf al articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul 2015/2120, precum și din considerentul (9) al acestuia, în lumina căruia trebuie interpretat paragraful respectiv, reiese că, deși sunt ținuti să respecte obligația generală menționată, furnizorii de servicii de acces la internet își mențin posibilitatea de a adopta măsuri rezonabile de gestionare a traficului. Totuși, această posibilitate este supusă condiției, printre altele, ca astfel de măsuri să aibă la bază „cerințele tehnice de calitate a serviciului ale unor categorii de trafic specifice care sunt diferite în mod obiectiv”, iar nu „considerații comerciale”. Trebuie să se aprecieze în special ca având la bază astfel de „considerații comerciale” orice măsură a unui furnizor de servicii de acces la internet față de orice utilizator final care conduce, fără a se întemeia pe astfel de diferențe obiective, la a nu trata în mod egal și fără discriminare conținuturile, aplicațiile sau serviciile propuse de diferiții furnizori de conținuturi, de aplicații sau de servicii (Hotărârea din 15 septembrie 2020, Telenor Magyarország, C-807/18 și C-39/19, EU:C:2020:708, punctul 48).
- 30 Or, o opțiune tarifară „tarif zero” precum cea în discuție în litigiul principal operează, pe baza unor considerații comerciale, o distincție în cadrul traficului de internet, nescăzând din pachetul de bază traficul destinat unor aplicații partenere. În consecință, o astfel de practică comercială nu respectă obligația generală de tratament egal al traficului, fără discriminare sau imixțiuni, enunțată la articolul 3 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul 2015/2120.

- 31 Trebuie subliniat că această neîndeplinire a obligațiilor, care rezultă din însăși natura unei asemenea opțiuni tarifare ca urmare a stimulentei care decurge din aceasta, persistă, independent de eventuala posibilitate de a continua sau nu accesarea în mod liber a conținutului pus la dispoziție de partenerii furnizorului de acces la internet, după epuizarea pachetului de bază.
- 32 Pe de altă parte, este irelevant dacă o astfel de opțiune intră sub incidența unui contract, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul 2015/2120, astfel cum s-a amintit la punctul 26 din prezenta hotărâre, sau dacă aceasta urmărește să satisfacă o cerere reală a clientului sau a furnizorului de conținut.
- 33 În sfârșit, excepțiile prevăzute pentru măsurile de gestionare nu pot fi luate în considerare întrucât, conform articolului 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul 2015/2120, astfel de măsuri nu pot avea la bază strategii comerciale urmărite de furnizorul de acces la internet.
- 34 Din informațiile transmise de instanța de trimitere reiese că limitarea lățimii de bandă, la care se referă toate întrebările adresate de această instanță, se aplică numai ca urmare a activării opțiunii tarifare „tarif zero”.
- 35 Or, din moment ce o astfel de opțiune tarifară este incompatibilă cu obligațiile care decurg din articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul 2015/2120, această incompatibilitate subzistă indiferent de forma sau de natura condițiilor de utilizare aferente opțiunilor tarifare propuse, cum ar fi limitarea lățimii de bandă din litigiul principal.
- 36 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebările adresate că articolul 3 din Regulamentul 2015/2120 trebuie interpretat în sensul că o limitare a lățimii de bandă ca urmare a activării unei opțiuni tarifare „tarif zero”, aplicată streamingului video, indiferent dacă este difuzat de operatori parteneri sau de alți furnizori de conținut, este incompatibilă cu obligațiile care decurg din alineatul (3) al acestui articol.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 37 Întrucât, în privința părților din litigiile principale, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

Articolul 3 din Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii trebuie interpretat în sensul că o limitare a lățimii de bandă ca urmare a activării unei opțiuni tarifare „tarif zero”, aplicată streamingului video, indiferent dacă este difuzat de operatori parteneri sau de alți furnizori de conținut, este incompatibilă cu obligațiile care decurg din alineatul (3) al acestui articol.

Semnături